

11 idees de Benet XVI a l'estada a Santiago i Barcelona

El Sant Pare ha visitat Santiago i Barcelona i ens ha deixat nombrosos missatges per a reflexionar fins a la seva pròxima visita amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut.

08/12/2010

1. L'home està sempre en el camí

En el més íntim del seu ésser, l'home està sempre en el camí, està en busca de la veritat. L'Església participa

d'aquest anhel profund de l'ésser humà i es posa ella mateixa al camí, acompanyant l'home que anhela la plenitud del seu propi ser. Al mateix temps, l'Església du a terme el seu propi camí interior, aquell que la condueix a través de la fe, l'esperança i l'amor, a fer-se transparència de Crist pel món. Aquesta és la seva missió i aquest el seu camí: ser cada vegada més, enmig dels homes, presència de Crist, "a qui Déu ha fet per a nosaltres saviesa, justícia, santificació i redempció" (1 Co 1,30). Per això, també jo m'he posat en camí per a confirmar en la fe els meus germans (cf. Lc 22, 32). Vinc com a pelegrí en aquest Any Sant Compostel·là i porto al cor el mateix amor a Crist que movia l'Apòstol Pau a emprendre els seus viatges, anhelant arribar també a Espanya (cf. Rm 15, 22-29). Desitjo unir-me així a aquella llarga filera d'homes i dones que, al llarg dels segles, han arribat a Compostel·la des

de tots els racons de la Península i d'Europa, i fins i tot del món sencer, per posar-se als peus de Santiago i deixar-se transformar pel testimoni de la seva fe. Ells, amb la petjada de les seves passes i plens d'esperança, van anar creant una via de cultura, d'oració, de misericòrdia i conversió, que s'ha plasmat en esglésies i hospitals, en albergs, ponts i monestirs. D'aquesta manera, Espanya i Europa van anar desenvolupant una fisonomia espiritual marcada de manera indeleble per l'Evangelí.

Text complet: Cerimònia de benvinguda . Aeroport de Santiago, 6 de novembre de 2010

2. Grans sants d'Espanya

Sento una profunda alegria en ser de nou a Espanya, que ha donat al món una plèiade de grans sants, fundadors i poetes, com Ignasi de Loyola, Teresa de Jesús, Joan de la

Creu, Francesc Xavier, entre molts d'altres; la que en el segle XX ha suscitat noves institucions, grups i comunitats de vida cristiana i d'acció apostòlica i, en els últims decennis, camina en concòrdia i unitat, en llibertat i pau, mirant el futur amb esperança i responsabilitat. Moguda pel seu patrimoni de valors humans i espirituals, busca així mateix superar-se enmig de les dificultats i oferir la seva solidaritat a la comunitat internacional.

Text complet: Cerimònia de benvinguda . Aeroport de Santiago, 6 de novembre de 2010

3. Un missatge per als joves

A nosaltres, estimats germans, ens toca avui seguir l'exemple dels apòstols, coneixent el Senyor cada dia més i donant un testimoni clar i valent del seu Evangeli.

Per als deixebles que volen seguir i imitar Crist, servir els germans ja no és una mera opció, sinó part essencial del seu ésser. Un servei que no es mesura pels criteris mundans del que és immediat, material i vistós, sinó perquè fa present l'amor de Déu a tots els homes i en totes les seves dimensions, i dóna testimoni d'Ell, fins i tot amb els gestos més senzills. En proposar aquesta nova manera de relacionar-se en la comunitat, basada en la lògica de l'amor i del servei, Jesús es dirigeix també als «caps dels pobles», perquè on no hi ha lliurament pels altres sorgeixen formes de prepotència i explotació que no deixen espai per a una autèntica promoció humana integral. I voldria que aquest missatge arribés sobretot als joves: precisament a vosaltres, aquest contingut essencial de l'Evangelí us indica la via perquè, renunciant a una manera de pensar egoista, de curt abast, com tantes vegades us

proposen, i assumint la de Jesús, pugueu realitzar-vos plenament i ser llavor d'esperança.

Text complet: Santa Missa. Plaça de l'Obradoiro, 6 de novembre de 2010

4. Només Déu basta Des d'aquí, com a missatger de l'Evangelí que Pere i Jaume van rubricar amb la seva sang, desitjo dirigir la mirada a l'Europa que pelegrinar a Compostel·la. Quines són les seves grans necessitats, temors i esperances? Quina és la aportació específica i fonamental de l'Església a aquesta Europa, que ha recorregut en l'últim mig segle un camí cap a noves configuracions i projectes? La seva aportació se centra en una realitat tan senzilla i decisiva com aquesta: que Déu existeix i que és Ell qui ens ha donat la vida. Només Ell és absolut, amor fidel i indeclinable, meta infinita que es trasllueix darrere de tots els béns, les veritats i

les belleses admirables d'aquest món; admirables però insuficients per al cor de l'home. Ho va comprendre bé Santa Teresa de Jesús quan va escriure: "Només Déu basta".

Text complet: Santa Missa. Plaça de l'Obradoiro, 6 de novembre de 2010

5. Europa ha d'obrir-se a Déu

Europa ha d'obrir-se a Déu, sortir a trobar-lo sense por, treballar amb la seva gràcia per aquella dignitat de l'home que havien descobert les millors tradicions: a més de la bíblica, fonamental en aquest ordre, també les d'època clàssica, medieval i moderna, de les quals van néixer les grans creacions filosòfiques i literàries, culturals i socials de Europa.

L'Europa de la ciència i de les tecnologies, l'Europa de la civilització i de la cultura, ha de ser al mateix temps l'Europa oberta a la transcendència i la fraternitat amb

altres continents, al Déu viu i veritable des del home viu i veritable. Això és el que l'Església vol aportar a Europa: vetllar per Déu i vetllar per l'home, des de la comprensió que se'ns ofereix en Jesucrist de tots dos.

Text complet: Santa Missa. Plaça de l'Obradoiro, 6 de novembre de 2010

6. La Creu, estrella orientadora

Aquest Crist que podem trobar en els camins fins arribar a Compostel·la, perquè hi ha una creu que acull i orienta a les cruïlles. Aquesta creu, suprem signe de l'amor portat fins a l'extrem, i per això do i perdó alhora, ha de ser la nostra estrella orientadora en la nit del temps. Creu i amor, creu i llum han estat sinònims en la nostra història, perquè Crist s'hi va deixar clavar per donar-nos el suprem testimoniatge del seu amor, per convidar-nos al perdó i la reconciliació, per

ensenyar-nos a vèncer el mal amb el bé. No deixeu d'aprendre les lliçons d'aquest Crist de les cruïlles dels camins i de la vida, en qui ens ve a trobar Déu com a amic, pare i guia. Oh Creu beneïda, brilla sempre en terres d'Europa!

Text complet: Santa Missa. Plaça de l'Obradoiro, 6 de novembre de 2010

7. Superar l'escissió entre consciència humana i consciència cristiana En aquest recinte, Gaudí va voler unir la inspiració que li arribava dels tres grans llibres en els quals s'alimentava com a home, com a creient i com a arquitecte: el llibre de la natura, el llibre de la Sagrada Escripura i el llibre de la Litúrgia.

D'aquesta manera, va col·laborar genialment a l'edificació de la consciència humana ancorada en el món, oberta a Déu, il·luminada i santificada per Crist. I va fer una cosa que és una de les tasques més

importants avui: superar l'escissió entre consciència humana i consciència cristiana, entre existència en aquest món temporal i obertura a la vida eterna, entre bellesa de les coses i Déu com a Bellesa. Això ho va realitzar Antoni Gaudí no amb paraules sinó amb pedres, traços, plànols i cims. Perquè la bellesa és la gran necessitat de l'home; és l'arrel de la qual brolla el tronc de la nostra pau i els fruits de la nostra esperança. La bellesa és també reveladora de Déu perquè, com Ell, l'obra bella és pura gratuïtat, convida a la llibertat i arrenca de l'egoisme.

*Text complet: Santa Missa de dedicació de la Sagrada Família .
Barcelona, 7 de novembre de 2010*

8. El Senyor és la roca

El Senyor Jesús és la pedra que suporta el pes del món, que manté la cohesió de l'Església i que recull en

unitat final totes les conquestes de la humanitat.

En aquest sentit, penso que la dedicació d'aquest temple de la Sagrada Família, en una època en què l'home pretén edificar la seva vida d'esquena a Déu, com si ja no tingués res a dir-li, resulta un fet de gran significat. Gaudí, amb la seva obra, ens mostra que Déu és la veritable mesura de l'home. Que el secret de l'autèntica originalitat rau, com deia ell, a tornar a l'origen que és Déu. Ell mateix, obrint així el seu esperit a Déu ha estat capaç de crear en aquesta ciutat un espai de bellesa, de fe i d'esperança, que porta l'home a la trobada amb qui és la Veritat i la Bellesa mateixa.

*Text complet: Santa Missa de dedicació de la Sagrada Família.
Barcelona, 7 de novembre de 2010*

9. Protecció i ajuda a la família Les condicions de la vida han canviat

molt i amb elles s'ha avançat enormement en àmbits tècnics, socials i culturals. No podem acontentar-nos amb aquests progressos. Al costat d'aquests han d'estar sempre els progressos morals, com l'atenció, protecció i ajuda a la família, ja que l'amor generós i indissoluble d'un home i una dona és el marc eficaç i el fonament de la vida humana en la seva gestació, en el seu infantament, en el seu creixement i en el seu terme natural. Només on hi ha amor i fidelitat neix i perdura la veritable llibertat. Per això, l'Església advoca per mesures econòmiques i socials adequades perquè la dona trobi a la llar i a la feina la seva plena realització, perquè l'home i la dona que contrauen matrimoni i formen una família siguin decididament recolzats per l'Estat; perquè es defensi la vida dels fills com a sagrada i inviolable des del moment de la concepció, perquè la natalitat sigui dignificada,

valorada i recolzada jurídicament, social i legislativa. Per això, l'Església s'oposa a totes les formes de negació de la vida humana i dóna suport a tot el que promogui l'ordre natural en l'àmbit de la institució familiar.

*Text complet: Santa Missa de dedicació de la Sagrada Família.
Barcelona, 7 de novembre de 2010*

10. Tot home és un veritable santuari de Déu Amb la dedicació de la Basílica de la Sagrada Família, s'ha posat en relleu aquest matí que el temple és signe del veritable santuari de Déu entre els homes. Ara, vull destacar com, amb l'esforç d'aquesta i altres institucions eclesials anàlogues, a la qual se sumarà la nova Residència que heu desitjat que portés el nom del Papa, es posa de manifest que, per al cristià, tot home és un veritable santuari de Déu, que ha de ser tractat amb molt respecte i afecte, sobretot quan es troba en

necessitat. L'Església vol així fer realitat les paraules del Senyor en l'Evangelí: «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40).

Text complet: Visita a l'Obra Beneficosocial del Nen Déu.

Barcelona, 7 de novembre de 2010 11.

Vivir como una sola familia

Torno a Roma havent estat només en dos llocs de la vostra bonica geografia. Però, amb l'oració i el pensament, he desitjat abraçar tots els espanyols, sense cap excepció, i tants altres que viuen entre vosaltres, sense haver nascut aquí. Porto a tots en el meu cor i prego per tots, en particular pels que pateixen, i els poso sota l'empara materna de Maria Santíssima, tan venerada i invocada a Galícia, a Catalunya i als altres pobles d'Espanya. A Ella li demano també que obtingui de

l'Altíssim per a vosaltres copiosos
dons celestials, que us ajudin a viure
com una sola família, guiats per la
llum de la fe. Us beneeixo en el nom
del Senyor. Amb la seva ajuda, ens
veurem a Madrid, l'any vinent, per
celebrar la Jornada Mundial de la
Joventut. Adéu-siau.

*Text complet: Cerimònia de comiat
Aeroport internacional de Barcelona.
7 de novembre de 2010*

<http://www.madrid11.com>

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/11-idees-de-
benet-xvi-a-lestada-a-santiago-i-
barcelona/](https://opusdei.org/ca-ad/article/11-idees-de-benet-xvi-a-lestada-a-santiago-i-barcelona/) (01/04/2026)